Efeze 1:15-23 - LES 4

INTRODUCTIE
We vervolgen onze studie in het tweede gedeelte van Paulus' opening van de brief. Dit gedeelte loopt vanaf 1:15-2:10. Vandaag zullen we ons concentreren op het gedeelte 1:15-23. Zoals we hebben gezien begint Paulus de brief met een geweldige lofzang (1:3-14) en nu vervolgt hij de brief met een geweldige voorbede (1:15-23). Eerst looft Hij God voor de geestelijke zegeningen in Christus en nu bidt hij voor de lezers dat God hun ogen zal openen om de grootheid van deze zegeningen te kunnen vatten.

Voor een gezond christelijk leven is het van belang dat we Paulus' voorbeeld volgen om lofprijs en gebed samen te houden. Dit is een belangrijke balans dat we moeten hebben in ons christelijk leven. Het gevaar loert dat we uit balans raken door teveel aan één kant te leunen. Aan de ene kant kunnen we alleen bidden voor nieuwe geestelijke zegeningen zonder dat we beseffen dat God ons al gezegend heeft met alle geestelijke zegeningen in Christus. Aan de andere kant kunnen we teveel nadruk leggen op het feit dat we alle zegeningen al hebben zonder de honger te hebben naar een diepere ervaring. Beide groepen zijn niet in balans. Paulus motiveert ons juist om God te prijzen voor het feit dat alle geestelijke zegeningen voor ons zijn en om te blijven bidden voor een dieper besef van de volheid dat Hij ons gegeven heeft. Als we lofprijs en gebed, dankzegging en voorbede samen doen dan raken we niet uit balans.

De essentie van Paulus' gebed ligt in vers 18: "*om te weten*". Paulus bidt dat zij kennis mogen ontvangen om de implicaties van de ontvangen zegeningen te kunnen vatten. Deze kennis komt niet door menselijke filosofie maar door openbaring. Daarom bidt Paulus voor de Geest van wijsheid en van openbaring. Alleen de Heilige Geest kan de gelovige brengen tot diepere kennis van wat hij/zij bezit in Christus. Paulus brengt hier drie waarheden naar voren die wij door middel van de Geest kunnen vatten. Het zijn Gods roeping (*de hoop van Zijn roeping v. 18a)*, erfenis *(de heerlijkheid van Zijn erfenis v. 18b)* en kracht *(de allesovertreffende grootheid van Zijn kracht v. 19).*

I. De hoop van Gods roeping
Paulus is hier duidelijk. God heeft ons geroepen voor een doel. Dit is wat hij bedoeld met "de hoop van Zijn roeping". Het is de verwachting die wij ervaren als het resultaat van het feit dat God ons heeft geroepen. De rest van het Nieuwe Testament vertelt ons wat dit allemaal inhoudt. God heeft ons tot Christus, heiligheid, vrijheid , vrede, lijden en heerlijkheid geroepen (Rom. 1:6, 1 Kor. 1:9, Rom. 1:7, 1 Kor. 1:2, 1 Pet. 1:15-16, Gal. 5:1 & 13, Kol. 3:15, Ef. 4:1-2, 1 Pet. 2:21, 1 Thes. 2:12 en Fil. 3:14). Al met al is het een roep tot een nieuw leven waarin we Christus kennen, liefhebben, gehoorzamen en dienen. We ervaren gemeenschap met Hem en met elkaar. We kijken voorbij onze tegenwoordige lijden naar de heerlijkheid die op een dag geopenbaard gaat worden. Dit is de hoop waar toe wij geroepen zijn.

II. De heerlijkheid van Zijn erfenis
Gods kinderen zijn erfgenamen en in feite Christus' mede-erfgenamen (Rom. 8:17). Op een dag zullen we door Zijn genade de erfenis ontvangen, als we volharden tot het einde (Op. 21:7). De erfenis verwijst naar de toekomst zoals we kunnen zien in 1 Petrus 1:3-4. We kunnen ons niet voorstellen hoe groot deze erfenis zal zijn. We weten wel dat we God en het Lam zullen zien (Op. 22:3-4), we Hem zullen zien zoals Hij is en Hem gelijk zullen zijn in lichaam en karakter (1 Joh. 3:2) en we zullen Hem als één volk aanbidden (Op. 7:9-10).
Paulus bidt hier dat we deze hemelse erfenis juist met blijdschap en dankbaarheid moeten anticiperen. Hij bidt dat we mogen weten hoe groot de rijkdom is van deze erfenis.

III. De grootheid van Zijn kracht
Vervolgens bidt Paulus dat we de alles overtreffende grootheid van Zijn kracht mogen kennen. Als Gods roeping terugkijkt naar het begin en Gods erfenis kijkt naar de toekomst dan spreekt Zijn kracht over de periode tussenin. Gods kracht kan de verwachting van Zijn roeping volbrengen en ons veilig naar de rijkdom van Zijn erfenis leiden.
Hoe kunnen we deze kracht kennen? God heeft al een publieke demonstratie van Zijn kracht gegeven in de opstanding van Christus en de verheffing tot Zijn troon (v. 20-23). In deze twee gebeurtenissen heeft Jezus dood en kwaad overwonnen. Paulus verwijst hier naar drie opeenvolgende gebeurtenissen.

a) *Toen Hij Hem uit de doden opwekte (v. 20a)*
In de opstanding heeft God gedaan wat de mens niet kon. Hij heeft Jezus Christus uit de doden opgewekt. Hij heeft Hem niet alleen opgewekt maar opgewekt tot een nieuwe realiteit (onsterfelijk, verheerlijkt en vrij) die niemand ooit heeft ervaren.

b) *Aan Zijn rechterhand gezet in de hemelse gewesten, ver boven alle overheid en macht…(v. 20b-21).*
Hierin heeft God een Messiaanse belofte vervuld (Ps. 110:1). In Psalm 110 bestaat de voetenbank van de Heer uit Zijn vijanden. We kunnen veilig aannemen dat de "overheden en machten" waar Paulus hier naar verwijst niet engelen zijn maar kwade machten zijn. Dit klopt ook met de context van de brief. Later zal Paulus in 6:12 de lezers van deze brief bemoedigen om de strijden tegen "*de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten*"(6:12).
Er volgt ook een algemene expressie: "*en elke naam die genoemd wordt, niet alleen deze wereld, maar ook in de komende*"(1:21). Deze zin verwijst naar elke intelligente wezen over wie Christus regeert in Zijn soevereine kracht.

c) *Hem als hoofd over alle dingen gegeven aan de gemeente (v. 22)*
Christus die het hoofd is van de kosmos is ook het Hoofd van de gemeente. Zijn lichaam die vervuld is met Hem, die alles in allen volmaakt. Christus vult Zijn gemeente met de dubbele overwinning over de dood en het kwaad.

CONCLUSIE
Vandaag hebben we het gebed van Paulus bestudeerd. In deze machtige voorbede leren we dat we constant voor een diepere kennis van Gods roeping, rijkdom en kracht moeten bidden. Uit het gebed van Paulus hebben we geleerd dat we geroepen zijn door God tot een rijke erfenis en dat Hij ons bekrachtigd met de dubbele overwinning van Christus Jezus.